

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי ג' שבט תשפ"ב | דף היומי בבלי: מגילה כד | דף הכולל: מועד קטן כז.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן תר"פ עד תחילת סימן תרפ"ב.
מוסר: דבר בעיתו - פרק ט' מאות ו' "גם ידע" עד תחילת פרק י'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פתיחה 'אבל טובת האדון' עד 'וכאשר נעמוד'



להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

כוחו של ויתור – מעשה מדהים שהתרחש לאחרונה בבני ברק | הפעוט שברך 'שהכלי על כוס של כדורי אקמול | והאם יש 'חיוב' על יהודי הנוסע לארה"ב לבקר במפלי הניאגרה? | 2309

הסיפור היומי

ביום ראשון פר' ויחי ח' בטבת, נכנס האיש למטבח האולם כדי לראות שהכל מתנהל כשורה, והנה הבחין ב'מנהל האירועים' כשכולו גועש ורועש, זיעה נוטפת הימנו מרוב כעס ואבדן עשתונות...



כוחו של ויתור - מעשה מדהים שהתרחש בשבועות האחרונים בבני ברק

יצא 'בעל המספר' לפתח האולם ואכן שמע את ה'קולות והברקים', גם ראה בעיניו את בעל האולם עומד חיור ואובד עצות. הלה סיפר לו שניסו להרגיע את הרוחות אך הסערה הולכת ומתגברת, ולא עוד אלא שמשפחת ב' שקיבלה את האולם הקטן מאיימת לערוך את השבע ברכות במקום אחר, ולאחמ"כ לתבוע את הנהלת האולם על הנזק ובתוספת עגמת נפש וכו'. הצעקות הולכות וגוברות וראשוני האורחים כבר מופיעים... וביקש הימנו לנסות להתערב להגיע אל עמק השווה.

פנה הלה אל משפחת ב' וביקש מהם לוותר, ואף הציע להם שיזכו לאירוע מפואר יותר ממה שחשבו, באופן שלא ישכחו כל ימיהם... וכן לפיצוי כספי ואף שהות לכל המשפחה בבית מלון בטבריה, אך הם התעקשו שאינם מוכנים בשום אופן, כי ברצונם להביא לאורחים את ה'מיטב'.

כשראה שעם משפחת ב' לא יזוז שום דבר פנה אל משפחת א' ש'זכו' באולם הגדול וביקש מהם לוותר, אך הם מיאנו מאחר ש'בעלי הזמר' כבר העמידו את כליהם, ועל הכל, כי הצד שכנגד

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: שמעו נא למעשה נורא אשר התרחש זה עתה ממש, שמענוהו מאיש נכבד העובד באחד האולמות בעי"ת בני ברק יצ"ו, שם יש שתי אולמות לעריכת 'שמחות', האחד גדול ומפואר, ומשנהו קטן ממנו הן בגדלו הן ביפיו והדרו.

ביום ראשון פר' ויחי ח' טבת נכנס הלה ל'מטבח' כדי לראות שהכל מתנהל כשורה, ומיד הבחין ב'מנהל האירועים' כשכולו גועש ורועש, זיעה נוטפת הימנו מרוב כעס ואבדן עשתונות. וסיפר לו בקצרה כי מצידם הכינו להיום את האולם הגדול עבור משפחת א' ואת השני - הקטן למשפחת ב', אלא שכשהגיעו שתי המשפחות אל האולם נתברר גודל ה'שבר', אחר שבטעות סיכמו עם שתי המשפחות שיעמידו לרשותם את האולם הגדול (מאחר שהאחראי על ההזמנות שכח שכבר השכירו את האולם הגדול למשפחה אחרת), ועתה שתי המשפחות עומדות של שלהם לערוך את שמחתם באולם הגדול - כפי אשר הובטח להם, ואף אחד מהם אינו מוכן לוותר.

מיד ותשקוט הארץ... והחליפו במהרה את הכלים והמאכלים והכל על מקומו בא בשלום. אחר כמה רגעים הגיעה המוותרת ואמרה, ששמעה לפני זמן שבעל האולם אומר שהוא נותן 'גט פיטורין' לפקיד שהאשמה תלויה בו, ומאחר שהיא רוצה שהזכות שלה תהיה מושלמת על כן מבקשת שיבטיחו לה להחזיר אותו פקיד לעבודתו, ובכך לא יצא נזק לשום אחד.

וכאן מגיע תקפו של מעשה: באותו שבוע, יום חמישי פר' ויחי "ב טבת, הגיע אביה לבית החולים ולפני שהחלו לטפל בו, ערכו לו שוב סדרת בדיקות, והנה ניגש אליו הרופא ואמר היתה כאן טעות, ואין שום צורך בטיפולים, אולי צריך כדורים ותו לא, ועתה שוב לביתך לחיים ולשלום.

למען תדע כוחו של ותרנות הבאה מתוך קושי ושבירת הטבע, אשר היא פועלת גדולות ונצורות מחוץ לגדרי הטבע ממש. ואם יש בכולה לשנות 'בדיקות', על אחת וכמה שביכולתה לפעול שלא תבוא הצרה כלל.

(ע"פ באר הפרשה)

פגעו בהם מאד... הפציר בו 'המספר', אנא, רחם נא, הבט וראה את הנעשה... ותמורת זאת תזכו אתם לפיצויים שונים. אז נענה לו בעל השמחה: איני צריך פיצויים, די לי במה שהוכן עבורי... אך למענך מוכן אני לוותר, אבל, עליך לפנות אל 'בני ביתי', והיא בוודאי לא תוותר.

ביקש ממנו רשות לדבר על ליבה, אלא שהיא היתה כסלע יצוק... עד שאמר לה: 'יש לך הזדמנות למעשה חסד ולזכות במצוה נדירה שבין אדם לחברו - ויתור לאחרים, אמרו נא, וכי אינכם זקוקים לזכות גדולה וחזקה במשפחתכם.'

שתקה לרגע והחלה לבכות שאכן לפני כשבוע (פר' ויגש) אובחנה אצל אביה בעיה רפואית סבוכה ובסוף שבוע זה עליו להתחיל טיפול בביה"ח בבריסק שבבלגיה. אמר לה, אם כן, 'הרי שלכם לפניכם', בזכות מצוה רבתי כזו יזכה אבי המשפחה לרפואה שלימה. ביקשה לחשוב ולשקול את הדברים, וכעבור רגע אמרה שאכן היא מוותרת ולוקחת את הזכות הזאת לרפואת אביה.

חדשות דרשו

וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם היערכות שיא בראדין ובוילנא לקראת מעמדי התפילה על ציוני מרנא ה'חפץ חיים' והגר"א זיע"א ושבת הקונוונשן של סניפי 'דרשו' באירופה בוילנא



בליל שישי י"ט אדר משלחת רבנים מגדולי וצדיקי הדור יעלו לציונו של מרנא החפץ חיים בראדין ולציונו של מרנא הגר"א בוילנא ובשיאו של המסע יניחו מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א את 'ספר הגיבורים' עם שמות עמך בית ישראל לזמדי הדף היומי בהלכה והמקבלים על עצמם את הלימוד על הציון הקדוש של מרנא החפץ חיים זי"ע בראדין • שבת הקונוונשן של דרשו אירופה תתקיים בשבת בוילנא בהשתתפות מנהלי סניפי דרשו, משלחת הרבנים, ורבנים מכל רחבי אירופה

יניחו בסילודין את ספר הגיבורים עם שמותיהם של רבבות עמך בית ישראל מהעולם היהודי כולו, שביקשו להירשם בספר לאחר שקיבלו על עצמם ללמוד בסדר דף היומי כהלכה דבר יום ביומו. במקביל ליציאת המשלחת של גדולי ישראל לראדין, לקראת שעות אחה"צ, חברי המשלחת מאירופה, יצאו לציונו של מרנן הברכת שמואל זי"ע, שם יושמעו דברי התעוררות, לבית החיים לציונם של רבי חיים עוזר גרוזינסקי ורבי איצלה פונביז'ער. בשעת ערב מאוחרת, במקביל למעמד בראדין יתכנסו הרבנים למעמד מיוחד על ציונו של מרנא הגר"א בוילנא, כאשר לאחר המעמד ייאמר סדר תהילים וי"ג מידות.

בתוך כך נמשכת ההרשמה לספר הגיבורים. ההרשמה אינה כרוכה בתשלום והיא מתאפשרת לכל מי שמקבל ע"י ללמוד בקביעות בדף היומי בהלכה לקראת המחזור השלישי שמתחיל בע"ה ב"ט אדר. ההרשמה מתבצעת באמצעות עמדות נדרים פלוס, או באמצעות האימייל dirshu@dirshuglobal.org במקביל בארגון דרשו מדווחים על גל פניות חסר תקדים

הערכות שיא: בראדין שבבלארוס ובוילנא שבליטא כבר נערכים לקראת מעמדי התפילה הנשגבים שייערכו בע"ה בליל שישי י"ט בשבט ערש"ק פרשת יתרו. מעמדי התפילה בראשות גדולי ישראל, ייערכו במקביל על ציונו של מרנא החפץ חיים זי"ע הטמון בראדין שבבלארוס, שבשיאו יונח על הציון הקדוש "ספר הגיבורים" עם שמותיהם של רבבות בני ישראל המקבלים ע"י ללמוד הלכה כסדר, ובציונו של מרנא הגר"א בוילנא.

המשלחת תמריא מישראל ביום חמישי בשעות הבוקר המאוחרות ותנחת לקראת שעות הצהריים בוילנא. מיד לאחר מכן משלחת הרבנים תצא באוטובוס מיוחד לראדין. לקראת שעת ערב צפויה המשלחת לבוא בשערי העיירה ראדין, שעצם הזכרת שמה מעורר רטט של התרגשות אצל כל יהודי, ולפקוד את הציון הקדוש של מאיר עיני ישראל מרנא החפץ חיים זיע"א ולהכריז קבל עם ועולם "רבי תורתך אנו למדים!".

המעמד בראדין יכלול אמירת פרקי תהילים, י"ג מידות, דברי חיזוק מגדולי ישראל, כאשר בשיאו של המעמד, גדולי ישראל

למבחנים ללא כל תיאום. ההערכות בימים אלו, היא תוצר ישיר של מסקנות הסיום הקודם בדף היומי בהלכה, כאשר בתקופת התחלת המחזור החדש נרשמו כ-30 אלף נבחנים. בדרשו אומרים כי המטרה היא להימנע ממצב שבו מקום המבחן לא מכיל את ציבור הנבחנים, או שאין מספיק דפי בחינה לכל הפונים. בתחילת המחזור השני נראו מראות של מאות אברכים ובחורי ישיבות שנאלצו למלא את המבחנים במבואות, בחדרי הספרים, במסדרונות, בצורה שאינה נוחה ואינה מתאימה לכבוד התורה ולומדיה.

לפתיחת עוד ועוד שיעורים מצד יראים בכל העולם שמבקשים להתחבר ללימוד ההלכה. בעקבות הצפי להיקפים נרחבים של מצטרפים ללימוד הקבוע בדף היומי בהלכה, והצטרפות של רבבות למבחנים, בדרשו יפתחו בשבוע הבא מוקד מיוחד להרשמה למצטרפים ללימוד הקבוע, וזאת על מנת לאפשר הערכות מתאימה לעריכת המבחנים באופן מסודר ובצורה שתכיל את כלל המגיעים להיבחן. למותר לציין שמטרת הרישום היא לשם הערכות פנימית, כאשר כל יהודי בכל העולם יכול להצטרף ללימוד ולהגיע

פרשת השבוע

כ"ק מרן אדמו"ר מריבניץ זי"ע נשאל פעם מאת אחד ממקורביו, כיצד אינו מתיירא לסכן נפשו ולטבול במימי הנהר הקפואים. השיבו רבנו בתמיהה: "וכי זו סכנה?! אדרבה, המים הללו הצילו פעם את חיי!" והחל לספר לו את הסיפור הבא...



וגם: הפירוש המחודש של הכפרי במילים 'ועצר את השמים', ומה אפשר להרוויח ממי הגשמים שחודרים לתוך הנעליים - לקט נפלא של עובדות מגדולי ישראל על ימי הקור והגשמים

רוח סערה עושה דברו

בהספד שנערך לזכרו של כ"ק מרן אדמו"ר בעל 'דברי אמונה' זצוק"ל מתולדות אהרן - סיפר בנו כ"ק אדמו"ר מנחלת אהרן שליט"א: אבי הק' זי"ע סח לנו, שבבחרותו נהג להקיץ משנתו בשעה אחד או שתיים אחר חצות, ומיד היה ממחר לשיבה. גם בימות החורף והצינה, לא נמנע מלהשכים קום, ולא אחת אירע שכמעט קפא למוות מחמת הקור העז ששרר בחוץ, ולפעמים בדרכו לשיבה, הוכרח להכנס לאחת החצרות, כדי לחמם את גופו הקפוא. הוא היה הראשון שפתח את היכל השיבה, ומיד בהיכנסו התיישב ללמוד, לימוד שארך מספר שעות עד שיתר הלומדים הגיעו, ואז הדליקו את התנור לחימום. אבי הק' זי"ע אמר, כי הדקות הבודדות שנצרכו כדי להעביר אש בתנור, היו יקרות מידי בעיניו, עד שהעדיף לשבת וללמוד בקור המקפיא, מלבזבז אותן בהדלקת התנור... ("שבת משוש לבנו" עמ' סג)

גלגול שלג

אמר הרה"ק בעל 'מאור עיניים' זי"ע מטשערנאביל: 'כאשר יהודי הולך ברחוב בשעת הגשמים ורגליו נרטבות מן המים, אם מכוון בדעתו שיהיה לו זאת כגלגול שלג, הרי זה אכן נחשב לו כאילו קיים בפועל גלגול שלג, ומועיל לו לדברים שהתיקון להם הוא דוקא ע"י גלגול שלג. אבל אם אינו מכוון כלום, ורק מצטער ממה שרגליו רטובות, אין זה נחשב לו אלא לייסורים בעלמא, שאמנם גם ייסורים שכרם רב לנכות מחטאי, אבל אין זה במדרגת גלגול שלג...' (כ"ק מרן אדמו"ר מסלונים זצוק"ל, "נתיבות שלום" פ' שמות עמ' יג)

מן המים משיתיהו

כאשר שאל פעם אחד ממקורביו את רבנו [כ"ק מרן אדמו"ר מריבניץ זי"ע], כיצד אינו מתיירא מלסכן נפשו לרדת לטבול במימי הנהר הקפואים, השיבו רבנו בתמיהה: "וכי זה ענין של סכנה, אדרבה, המים הללו הצילונו!" והמשיך לספר לו את הסיפור הבא: אירע שבאמצע עסקו במלאכת השחיטה עבור אחינו בית ישראל ברוסיה, תפסוהו סוכני הנ.ק.וו.ד. [המשטרה החשאית הסובייטית הידועה לשמצה ברדיפות הנוראיות אחר כל ענין יהודי] והוליכוהו עמם לבית האסורים, והמעשה היה באמצע ימי החורף הקשים ביותר. בדרך שהוליכוהו, עברו השוטרים ליד נהר. ביקש מהם רבנו שירשוהו לירד ולרחוץ, כשהוא מבטיח להם שלא ישהה ברחיצתו כי אם כמה דקות בודדות. לתמיהת השוטרים היכן הוא רוצה לרחוץ, החווה רבנו אל עבר הנהר הקפוא. התחילו הללו צוחקים עליו בבזז וקלון כי יצא מדעתו לרחוץ בנהר שכולו קרח, אך רבנו בשלו והתעקש להתרחץ דווקא שם. ביקשו הרשעים לראות את מעשהו בכדי שיוכלו להתעלל ולהתל בו, והניחוהו לרדת לשם. כאשר ראו את מעשהו, כי אכן שובר הוא את הקרח ויורד וטובל, לא האמינו למראה עיניהם וחשבוהו לאיש מטורף, וצעקו אחריו בלשון רוסית, "דוראק" - מטורף. בהמשך, פנו הרשעים והלכו לדרכם, בהשאירם שם את רבנו בנהר, בחושבם שדעתו נטרפה עליו ואין להם עוד חפץ בו, ואילו רבנו יצא משם וחזר לעסוק בעבודת הקודש כאילו לא אירע דבר... ("הליכות חיים" עמ' ע).

נסתרות ורחמנא ליבא בעי, ע"כ ערבו עליו דברי האיש הזה, יעתם היותם בגודל כוונת הלב באמתיות ופנימיות לבבו, וענהו בתפילתו הזכה. ("באר משה" רמזי שמיני עצרת)

והיה לך לאות

ר' אהרן סאפיר מקראקא היה סוחר עצים, והיה מוביל את העצים למקומות מסחר כדאנציג, ווארשא, ע"י שהשיטם בנהר. פעם היה עצירת גשמים ומחמת חוסר מים לא זרם הנהר ולא יכלו להשיט עליו עצים. נסע ר' אהרן לקרעניץ וביקש מרבנו [הרה"ק בעל 'דברי יחזקאל' זי"ע משינאווא] שיתפלל שירדו גשמים.

השיב רבנו: איך אתפלל על זה, הלא גיסי רבי נפתלי אלימלך סובל מכאובים בשעה שיורדים גשמים. אך אם תיתן לגיסי מעות שיוכל לנסוע למעון המרפא פישטיאן אז אתפלל בעדך. עשו חשבון כמה יעלה הוצאת הדרך לשם, ונתן ר' אהרן טעלעגראם לביתו להזהיר את שותפיו שהיות ועוד מעט וירדו גשמים יכינו ויקשרו את העצים היטב שלא יתפזרו על ידי השטף, וכן עשו.

סוחרים אחרים שחקו על דברי ר' אהרן ולא קשרו את עציהם. לפתע ירדו גשמים עזים, ור' אהרן הצליח בהובלת עציו. שאר הסוחרים שלא שמו לב לדבריו, הפסידו את עציהם. רבנו הלך למקוה ביום עש"ק, ובדרך נכנסו מים בנעליו מחמת הגשמים. אמר רבנו בבת שחוק: עד כדי כך לא התכוונתי.

אח"כ תבע ר' אהרן משותפיו שישלמו חלק כחלק מהמאה וחמשים ר"כ שנתן ע"פ הוראת רבנו, והם סירבו ליתן, באמרו שאינם יודעים שהגשם ירד מכח רבנו, ורק אם רבנו יאשר שהגשם ירד על ידו אז יאמינו וישלמו. כשהגיע הסכסוך לאזני רבנו, כתב להם שחייבים ליתן את חלקם. (כ"ק מרן אדמו"ר מפשעווארסק זצוק"ל, "י"ג אורות" ח"א עמ' קפא)

(מתוך מאמר מאת הרב יוסף מאיר האס, 'המבשר')

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר מצאנו זצוק"ל בעל 'שפע חיים': פעם באו סוחרים עצים אל הרה"ק רבי אברהם שלום מסטראפקוב זי"ע, לבקש שיעתיר עבורם, כי זה זמן שלא ירדו גשמים ולא עלה בידם להעביר העצים על גבי הנהר. הסוחרים נתנו פדיון גדול והרה"ק הבטיח להתפלל עבורם. אחר כך ראה הרה"ק מסטראפקוב את הגבאי שלו יושב ואומר תהלים בדביקות. שאלו על מה הוא מבקש, וענה, שמבקש מהקב"ה שלא ירדו גשמים. אמר לו הרבי: אל תעשה זאת, כי הלא הבטחתי לסוחרים שירדו גשמים. ענה הגבאי: מה אעשה ואין לי כסף לקנות מנעלים לרגלי ילדי הרכים, ולקנות עצים לחמם קצת את הבית! אבל אם הרבי יתן לי חלק מהפדיון שקיבל עבור הבקשה לירידת הגשמים ואוכל לקנות בזה צרכי החורף, אחליף בקשתי... ("בצילא דמהימנותא" גיליון שסז)

ועצר את השמים

מעשה שהיה בימי מרן אור שבעת הימים רבנו הבעש"ט זי"ע, פעם אחת נעצרו הגשמים, והיו גוזרים תענית וזעקו בתפילה ובתחנונים הרבה ולא נענו, וראה ביניהם הבעש"ט הק' איש אחד מעמי הארץ ופשוטי העם, והיה אומר פרשת קריאת שמע, וכשהגיע לפסוק "ועצר את השמים ולא יהיה מטר", היה אומר בגודל הכוונה ובבכי וזעקה הרבה, ושאל אותו הבעש"ט הק' מה היתה כוונתך באמרך הפסוק הזה.

השיב לו האיש שהיה מכוון פירוש הכתוב: "ועצר את השמים", שהשי"ת יעצור ויסחוט את השמים העליונים, על דרך עצירת הזיתים והענבים, ואז "לא יהיה מטר" כלל למעלה בשמים, כי אם שירד הכל למטה לארץ. ונענו כל העם ע"י תפילתו זאת, וירד להם הגשם לברכה, שהבורא יתברך שמו הוא הבוחן לבבות ויודע

קול העם

ערב אחד, האם משכיבה את בנה לישון, ויוצאת מהחדר לעיסוקים שונים. פתאום היא שומעת את הפעוט מברך: "שהכל נהיה בדברו"... הדבר היה לה מוזר. הן הילד ישן כבר!



לעילוי נשמת יהודי שהיארציט שלו חל בדיוק בזו השבת - ט' בכסלו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.



וסיפור נוסף מפיו של בן משפחתו של בעל המעשה: יש לי אחיין מתוק בן שנתיים, שאבא שלו התחיל ללמד אותו לומר ברכות. הברכה הראשונה שלימד אחי את בנו לומר היא 'שהכל נהיה בדברו'. הפעוט שיתף פעולה יפה. הוא למד לומר את כל

במוצאי שבת ויצא, ט' בכסלו, סיפר אברך ממונסי בקו' השגחה פרטיט': אני נרגש מאד לספר את אשר ארע אצלי בשבת זו. הילד הקטן שלי שיחק בליל שבת בקופסה של בשמים יש אנשים שנוהגים לברך על הבשמים בליל שבת, אולם אנו איננו נוהגים כך. עכשיו, כשהבן שלי שיחק בקופסה ושפך את כל התכולה, בירכתי על הבשמים והרחתי בהם.

במוצאי שבת הבחינה אשתי, כי הקופסה שהגיעה לידי הבן שלי היתה קופסת בשמים שחולקה בבית הכנסת ביום הכיפורים,

הברכה, והפנים שבכל פעם לפני שאוכלים או שותים, מברכים. ערב אחד, האם משכיבה את בנה לישון, ויוצאת מהחדר לעיסוקים שונים. פתאום היא שומעת את הילד מברך: "שהכל נהיה בדברו"... הדבר היה לה מוזר. הן הילד ישן כבר! היא הלכה אחר מקור הקול, ומצאה את הפעוט עומד במטבח, כשבידו כוס של כדורי אקמול... מיד היא לקחה ממנו את הכדורים,

והצילה אותו מהסכנה.

אצלם בבית האקמול מונח תמיד בארון גבוה הנעול בסוגר בטיחות, אבל כל זה לא עזר כדי לשמור על הילד. רק הברכה, ברכת 'שהכל', שהקב"ה עשה עושה לכל המעשים, היא שהזעיקה את האם והצילה את הילד.

(גיליון השגחה פרטית)

יהלומים מגדולי ישראל

**רבי שלמה לוינשטיין שליט"א שמע מפי אחד
האנשים שהיו במטוס תוספת לסיפור: "ראש הישיבה
אכן קם כדי לגשת לחלון שממנו השתקפו המפלים
העצומים, אולם הוא עשה רק פסיעה אחת..."**



והאם יש 'חיוב' על כל יהודי השוהה באמריקה לנסוע לחזות במפלי הניאגרה?

של הבורא? או שמא אף זיק של סקרנות מהול בקימה זו... לכן מיהרתי לחזור ולהתיישב במושב."

ובאותו ענין, סיפר כ"ק מרן אדמו"ר ה'פני מנחם' מגור ז"ע: יהודי ששב מביקור מרשים באמריקה, שח בהתפעלות באוזני מרן הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל על אשר ראו עיניו במפלי הניאגרה העצומים הגובלים בין ארצות-הברית לבין קנדה: "לדעתי", אמר, "כל יהודי הנמצא באמריקה, מחויב לעשות מאמץ להרחיק נדוד עד אותם מפלים עצומים ולראות את פלאי הבורא, ממש לחוות את הכתוב: מקולות מים רבים אדירים, משברי ים, אדיר במקום ה'. מדובר במחזה מפעים לב".

השיבו מרן הגר"י: "צודקים דבריך, אפשר לראות את אדירותו של המקום ב"ה כשצופים בנחשולי המים הנופלים בניאגרה. אולם שפיל לסיפא דקרא, מה כתיב בתריה: עדותיך, נאמנו מאד! כשמתבוננים בעדותי של הקב"ה, בתורה הקדושה, אפשר 'מאד' לראות את כבירותו ושגיא כוחו של מי שאמר והיה העולם. מי שלומד ומתפעל מהתורה, כבר לא צריך לנסוע אל המפלים האמריקניים".

(מתוך מאמרו של הרב יקותיאל יהודה גנזל ב'המבשר תורני')

באחד מהמסעות חובקי התבל שערך מרן ראש הישיבה הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל לחיזוק היהדות בגולה, הוא טס במטוסו הפרטי של מקורבו הנגיד ר' שמעון גליק הי"ו בתוך קנדה, מטורונטו למונטריאול. כשחלף המטוס בנקודה ממנה משקיפים על מפלי הניאגרה העצומים, הנמיך הטייס את המטוס כדי שיוכלו לחזות בפלא האלוקי הכביר הזה, קולות מים רבים אדירים משברי ים. מובן שכל הטסים מיהרו לדבוק אל החלונות ולחזות במים האימתניים השוצפים וקוצפים. כולם, מלבד ראש הישיבה.

מקורבו ויד ימינו, הרה"ג ר' יצחק לוינשטיין ז"ל ניגש אליו ושאל: "שמא רוצה הרב לחזות בנפלאות הבורא העצומים הללו?" השיבו ראש הישיבה: "בדף גמרא אני חווה 'נפלאות הבורא' גדולים יותר".

המגיד הרה"ג ר' שלמה לוינשטיין שליט"א שמע מפי אחד הנוכחים תוספת לסיפור: "ראש הישיבה קם בכל זאת ממקומו, על מנת לגשת לחלון שמולו, ממנו השתקפו המפלים. הוא צעד צעד אחד, אך מיהר לשוב למושב, כשהוא מסביר: 'קמתי על מנת לחזות במפעלות האלוקים, מה רבו מעשי ה', אך עד מהרה אמרתי לליבי - האם אני קם רק בשביל להתפעל מנפלאותיו

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

**זהירות ממכשול נפוץ: יוצא אדם מחנות עם חפץ
שקנה, הוא כבר משך אותו וזכה בו כדין, ועתה מראה
אותו לחברו כדי לשמוע את חוות דעתו על הקניה...**



הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

בהלכות רכילות כלל ט סעיף יג - הסעיף הנלמד היום בסדר הלימוד היומי בחפץ חיים, ממשיך רבנו לעורר ולהזהיר על

חפץ, או רק "דומה". האם בשבועיים שעברו לא אירעה איזו סיבה מוצדקת לעליית המחירים. והוא ממשיך: "שמע לי, אל תהיה בטלן! לך תחזיר לו את זה! ואם אתה מתבייש, תן למישהו אחר שיחזיר לו. הוא לא יסכים? - אז אל תשלם לו /תבטל את הצ'ק /וכו' וכו'.

ושוב - החבר לא בודק האם על פי דין תורה אכן מותר לעשות זאת. האם המקח כבר חל על פי דין, והאם הייתה כאן אונאה שמתירה לבטל את המקח. הוא לא חושש מפני המחלוקת, הכעס והשנאה שעלולים להיווצר כאן.

מסכם החפץ חיים ואומר: ראה כמה רעות עשה הרוכל הזה - שעבר על לאו 'דלא תלך רכיל' (אם אינו מדקדק בתנאים הדרושים להיתר), ועל 'לפני עוור לא תתן מכשול' - שיעץ לחברו להחזיר את הסחורה שלא כדין, ולהגיע למחלוקת ולעבור על הלאו של 'לא תונו איש את עמיתו' ולכמה לאווין אחרים שיוצאים ממחלוקת. אז מה עושים? פשוט לא מתערבים בעניינים כאלו: "ולכן, מה מאוד ראוי לזהר שלא להתערב בעניינים כאלו, אם לא שיתבונן היטב בכל מה שכתבנו לעיל, אז יהיה ה' בעזרו שלא יבוא שום מכשול על ידו".

המכשול הנפוץ כל כך - נתינת חוות דעת לחבר על טיבה של עסקה שעשה או חפץ שקנה.

החפץ חיים מסכם את הנושא וכותב: "ועתה אחי, ראה איך שבעוונותינו הרבים כמה וכמה אנשים נכשלים בזה מאוד", והוא מרחיב ומתאר את הסיטואציה השכיחה והמוכרת לכולנו, אשר אם נתרגם אותה לשפת ימינו, היא מתרחשת בערך כך:

יוצא אדם מחנות כלשהי עם חפץ שקנה - פלאפון, שעון, או כל דבר אחר. הוא כבר משך אותו וזכה בו כדין, ועתה הוא מראה אותו לחברו כדי לשמוע את דעתו על הקניה. כל אחד אוהב לשמוע שהוא עשה עסק טוב. אף אחד לא אוהב להרגיש 'פראיר'. אז מי אם לא החבר הנאמן והטוב, ייתן את האישור המיוחל שהמחיר היה באמת משתלם, ושהסחורה באמת איכותית ושווה.

אבל החבר לא למד הלכות שמירת הלשון. לא די שהוא אינו משבח את המקח, אלא אף עושה ממש את ההיפך. "הוי, חבל שלא שאלת אותי קודם! שילמת ממש יקר! זו פשוט גניבה! געצל קנה משהו ממש דומה, לפני שבוע או שבועיים, לא זוכר בדיוק - ב-50 שקלים פחות!..."

החבר לא ממש בודק את נכונות הדברים. האם זה ממש אותו

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

מי נמשל לעיוור באפילה?



מגילה דף כד

וראיתי סומא שהיה מהלך בדרך ואבוקה בידו

לעבירות, ואת העבירות למצוות. שואלים אותו: מדוע אתה מדבר לשון הרע? והוא עונה: "על אדם זה? מצוה לדבר לשון הרע!"... "ומדוע אתה מציק לפלוני?" "אותו מצוה לקבור..." אדם כזה לא ניתן להוכיח, כי כל כולו פועל לשם שמים... על כך אמר דוד המלך: "אלוקים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם" (תהלים פו יד), מה הכוונה "ולא שמוך לנגדם"? - הם אומרים שהקב"ה אינו נגדם במהלך זה, הם רואים את מעשיהם כמצוה לכל דבר...

עתה מובן היטב: "כאשר ימשש העיוור באפילה", מעבר לעובדה שהוא עיוור, הוא נמצא באפילה, ואחרים אינם יכולים לסייע לו,

כי הוא סבור שהינו עוסק בקיום מצוה....

(אגישמאקע ווארט)

הגמרא אומרת: אמר רבי יוסי כל ימי הייתי מצטער על מקרא זה 'והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העיוור באפילה', וכי מה איכפת ליה, לעיוור בין אפלה לאורה? עד שבא מעשה לידי. פעם אחת הייתי מהלך באישון לילה ואפילה, וראיתי סומא שהיה מהלך בדרך ואבוקה בידו. אמרתי לו: "בני, אבוקה זו למה לך?" אמר לי: כל זמן שאבוקה בידי - בני אדם רואין אותי, ומצילין אותי מן הפחתין ומן הקוצין ומן הברקנין".

כשעיוור בא לקנות דבר בחנות - אומר "עיני יצחק" - כיצד ידע אם הפריט תקין או לקוי? הוא שואל מישהו. אך אם חשוך וגם אחרים אינם יכולים לראות את החפץ הנקנה, לא נותרה לו ברירה אלא למשש את הפריט. זו, אם כן, הקללה הכתובה כאן, שתמשש בצהרים כמו שעיוור ימשש באפילה, ואף על פי כן לא תצליח דרכיך!

מדוע? אומר הפנים יפות: הכוונה לאלו שהופכים את המצוות

לשמוע ולחשמוע

ברכב, בבית, ובכל מקום..

התקשרו לקו השיעורים של 'דרשו'
וקבלו אלפי שיעורים והרצאות להאזנה

077-2222-666

פרשת השבוע מפי מיטב המרצים

חדשות 'דרשו' ועדכונים

מידע לנבחני 'דרשו'

'גישמאק בלימוד'

הרצאות על מתיקות התורה

שיעורי תוספות לפי סדר 'הדף היומי'

הרצאות לחגים ומועדים

תוכניות מיוחדות

שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

שיעורי 'הדף היומי'
בעברית, אידיש וצרפתית

שיעורי 'הדף היומי בהלכה'
בבקאות ובעיון

'הפותח בכל יום'
תוכנית יומית עם
סיפורים וחיזוקים

חדש במערכת

ניתן להאט או להאיץ את קצב שמיעת השיעורים
לחצו 7 להאטה או 9 להאצה

קו השיעורים של 'דרשו' לחייג, ללמוד, לדעת

מה ביקש הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל מבני ביתו לעשות במוצאי שבת חנוכה?



להכין את הנרות על פתח הבית, כך שבשובו מתפילת ערבית בבית הכנסת במוצאי שבת, היו נרות החנוכה מזומנים לפניו לפני היין להבדלה, ואז הדליק תחילה מדין "אין מעבירים על המצוות". ונחלקו הפוסקים לפי שיטה זו, בנוגע למקרה ששכח להבדיל בתפילה, אם יאמר 'ברוך המבדיל' וידליק, או שיבדיל על היין לפני ההדלקה.

[שו"ע תרפא, ב, משנ"ב ב-ג, וביה"ל ד"ה מדליקין; ביאורים ומוספים דרשו, 3, 5 91]

יש אומרים, שהדלקת נרות החנוכה במוצאי שבת קודמת להבדלה על היין, משום שגם לאחר ההבדלה בתפילה, באמירת 'אתה חוננתנו', ואף לאחר עשיית מלאכה במוצאי שבת, עדיין קיים רושם מקדושת השבת עד להבדלה על היין, ועל כן ראוי לאחר את ההבדלה, כדי שקדושת השבת לא תראה כמעמסה. וכשיטה זו פסקו השולחן ערוך, הרמ"א, ורבים מן האחרונים. והגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, נהג לבקש מבני ביתו

נער הנעשה בר מצוה במוצאי שבת חנוכה - האם יבדיל לפני ההדלקה?



ובמשנה ברורה כתב, שכיון שרבים הם המצדדים בכה, ורבים המצדדים בכה, רשאי כל אדם לנהוג כרצונו, אך בבית הכנסת יש להדליק מיד לאחר תפילת ערבית, לפני ההבדלה. ויש שכתב, שנער הנעשה בר מצוה במוצאי שבת חנוכה, לכל השיטות ידליק ואחר כך יבדיל, כיון שחובתו בהדלקה היא כגדול, וחובתו בהבדלה היא כקטן, שהרי בשבת היה קטן.

[משנ"ב תרפא, ג, וביה"ל א, ד"ה מדליקין; ביאורים ומוספים דרשו, 8-9]

יש אומרים, שההבדלה על היין במוצאי שבת קודמת להדלקת נרות החנוכה; אם משום שההבדלה תדירה לגבי נר חנוכה, וכלל הוא בידינו: "תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם"; ואם משום שאינו רשאי לברך ברכת 'בורא מאורי האש' בהבדלה לאחר שכבר 'מילא את עיניו' מאור הנר, דהיינו מנרות חנוכה, ובפרט מאור ה'שמש', שמותר להנות ממנו. וכשיטה זו פסקו אחרונים רבים, וכן דעת רבים מגדולי החסידות.

המחמירים כשיטת רבינו תם בכל מוצאי שבת - האם יקפידו על כך גם במוצאי שבת חנוכה?



ויש שנהגו להתפלל ערבית בזמן בו מתפללים בכל מוצאי שבת. ויש שהורו, שאם התפילה מסתיימת לאחר חלוף חצי שעה מצאת הכוכבים, ידליקו לפני התפילה. והמחמירים בכל מוצאי שבת שלא לעשות מלאכה לפני זמן רבינו תם, ומקפידים על כך כחשש הלכתי, ולא כהידור בעלמא - יחמירו בכך גם במוצאי שבת חנוכה, ולא ידליקו לפני זמן רבינו תם.

[ביאורים ומוספים דרשו תרפא, 2]

במוצאי שבת חנוכה, אין להדליק את הנרות לפני הזמן שבו עושים מלאכה בכל מוצאי שבת - כל אחד כפי מנהגו - אך יש להזדרז ולהתפלל ערבית מוקדם ככל האפשר, כדי שיוכלו להדליק את הנרות מיד בבוא הזמן. ובסיום תפילת ערבית, מותר אף לרוץ ביציאה מבית הכנסת - למרות שבדרך כלל אין לעשות כן, כדי שלא יראה כאילו השהייה בבית הכנסת קשה עליו - כדי להדליק נרות חנוכה בביתו.

* בערב שבת חנוכה, מי שקיבל על עצמו את השבת לפני הדלקת נרות חנוכה - יבקש מאַחַר שידליק עבורו, ויוציאו ידי חובה בברכת 'להדליק נר'; ולאחר מכן יברך בעצמו 'שעשה ניסים' (ר'שהיינו).
* יש אומרים, שזמן הדלקת נרות חנוכה ונרות שבת בערב שבת חנוכה, הוא בזמן שבו מדליקים נרות בכל ערב שבת; ויש אומרים, שצריך לאחר את ההדלקה, כדי להסמיכה לשקיעת החמה.
* מי שיש ברשותו בערב שבת חנוכה נר אחד בלבד - ידליק את הנר בביתו למצות נר של שבת; ונחלקו הפוסקים אם כך הדין גם בזמננו, שאור החשמל מאיר את הבית.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

כתמים שחורים בעלי ההדס - האם הם חיסרון ב'הדר'?



ענבים אדומים ושחורים: 1. ההדס מכונה בתורה: "עֲנַף עֵץ עֵבֶת", ומשמעות הכינוי היא, שהענף דומה לעץ; וכשיש בענף פירות בצבע שונה, אין הענף דומה לעץ. 2. כאשר צבע הענבים אדום או שחור, אות הוא כי הסתיים גידולם, והם נחשבים ל'פרי', והתורה אמרה לקחת 'ענף', כנ"ל, ולא 'פרי'; אבל כאשר צבע הענב ירוק, אות הוא כי טרם הסתיים גידולו, והוא נחשב לחלק מהענף.

[משנ"ב תרמו, ה, ושעה"צ ד; ביאורים ומוספים דרשו, 7]

בענפי ההדסים, גדלים לעיתים פירות קטנים, המכונים 'ענבים'. והדס שגדלים בו ענבים אדומים או שחורים, ומספרם רב ממספר העלים שבו - פסול, משום שאין זה 'הדר'. וענבים ירוקים - מאחר וצבעם דומה לצבע ההדס, אינם נחשבים לחיסרון ב'הדר'. וכמו כן, הכתמים השחורים המצויים בעלי ההדס, אינם נחשב לחיסרון ב'הדר'.

ובתלמוד ירושלמי נאמרו שני טעמים נוספים לפסול של

הלוח היומי

ג' בשבט | רבי משה יהודה לייב ב"ר בנימין בייניש זילברברג זצ"ל, מקוטנא-פולין, בעל זית רענן



יארצייט:

שנ"א: רבי יוסף ב"ר מרדכי גרשון כץ זצ"ל, אב"ד ור"י בקרקוב, בעל שו"ת שארית יוסף.
תרכ"ה: רבי משה יהודה לייב ב"ר בנימין בייניש זילברברג זצ"ל, מקוטנא-פולין, בעל זית רענן.
תרצ"ו: רבי יוסף ב"ר מנחם קאליש זצ"ל, מאמשינוב.
תש"א: רבי משה ב"ר חיים הלוי סולובייצ'יק זצ"ל, בעל חידושי הגר"מ הלוי.
תשמ"א: רבי שמואל דוד ב"ר שלום שאול הכהן מונק זצ"ל, רב הקהילה החרדית בחיפה, בעל פאת שדך, שיח שדך.
תשנ"ט: רבי שלמה יהודה ב"ר נתן טאגער זצ"ל, בעל מים מדליו, על הרי בתר.
תשע"ג: רבי יעקב ישעיה ב"ר ברוך יהודה בלוי זצ"ל, בעל פתחי חושן, ברית יהודה, חובת הדר, חנוך לנער, נתיבות שבת ועוד.



לא להתגאות על אחרים

האדמו"ר, בעל החידושי הרי"מ מגור אמר: אם אדם מוצא פרוטה שחוקה בשוק מיד יתכופף עד לארץ כדי להגביהה, אבל כלפי האנשים הוא מגביה עצמו עד לשמים, ומסרב לכופף את עצמו אפילו כשיעור של זית.
(חידושי הרי"מ [ליקוטי הרי"מ] ערך ענוה עמ' קסח)

נשתדל להכיר במעלותינו הטובות, אך יחד עם זאת נזהר שלא להתגאות בהן על אחרים

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il